

Ana Stanic

I Kad Si Sam

Kao da nista ne znam,
k?o da nista nisam cula, a ni videla.
Veruj mogla bi da se pravim luda
I da verujem u cuda dok ne dohvatim
To sto htela bih.

Da slovima, brojevima, notama i pokretima
Kazem da volim te.
Prizivam uspomene da te mole mesto mene
I nekako slome te.

A ti neces cak ni da ti oprostim.
Ne das da te podsetim.
Zaboravljas da znam da ljubav je i kada si sam.
I kda si sam.

Da ne dopadam se sebi,
Da zaboravim na ponos i da nastavim,
Veruj, mogla bi.
Daleko negde stojim a da tvoje stope brojim
Dok ne dohvatim to sto htela bih.

Da slovima, brojevima, notama i pokretima
Kazem da volim te.
Prizivam uspomene da te mole mesto mene
I nekako slome te.

A ti neces cak ni da ti oprostim.
Ne das da te podsetim.
Zaboravljas da znam da ljubav je i kada si sam.

Jos jedna rec u meni ostala je.
Da l? da izgovorim to?
Jos samo jedna rec me proganja,
Da l? je ovo kraj?
Da l? je ovo kraj?

A ti neces cak ni da ti oprostim.
Ne das da te zagrlim.
Zaboravljas da znam da ljubav je i kada si sam.
I kada si sam.

Sam.